

Håndspåbyggelse

Håndspåbyggelse, bliver indenfor religiøse sammenhænger praktiseret rigtig meget, men man hører ikke ret meget undervisning angående emnet. Men ifølge Hebræerbrevet 6:1-2 så er undervisningen om håndspåbyggelse en del af grundvolden i den kristne tro.

Håndspåbyggelse er også en del af befalingen Jesus gav til alle kristen, så det er måske ikke så underlig at dette med håndspåbyggelse bliver taget op som en del af begynder undervisningen.

Markus 16:15-18

Så sagde han til dem: »Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen. Den, der tror og bliver døbt, skal frelses; men den, der ikke tror, skal dømmes. Og disse tegn skal følge dem, der tror: I mit navn skal de uddrive dæmoner, de skal tale med nye tunger, og de skal tage på slanger med deres hænder, og drikker de dødbringende gift, skal det ikke skade dem; de skal lægge hænderne på syge, så de bliver raske.«

Selv om du måske ikke tænker så meget over det, så praktiserer de fleste mennesker håndspåbyggelse ret ofte. Måske ikke i sammenhæng med forbøn, men gennem fysisk berøring. Dette er faktisk også en form for håndspåbyggelse som psykologien har fundet ud er en vigtig del af vores tilværelse.

Vi bruger vore hænder både til at hilse på mennesker, men også til at trøste. Ved måden man bruger sine hænder kan man også vise andre accept eller kommunikere modstand.

Men berøring har ikke kun en fysisk eller psykologisk effekt. I Bibelen kan man læse meget om håndspåbyggelse som en måde at overføre åndelig velsignelse på.

Håndspåbyggelse har i Bibelen fire hensigter

1. Overførelse af åndelig autoritet
2. Overførelse af åndelig velsignelse
3. Indsættelse af ledere i menigheden
4. Udsendelse af missionærer (apostle)

Overførelse af åndelig autoritet

Håndspåbyggelse i forbindelse med overførelse af åndelig autoritet er noget man læser mest om i det Gamle Testamentet. Før Jakob døde så lagde han sine hænder på Efra'ims og Manasses hoved.

1. Mosebog 48:12-15

Så førte Josef drengene væk fra deres bedstefars knæ og bøjede sig dybt til jorden for ham. Derefter førte han med sin højre hånd Efraim hen til Jakobs venstre side og med sin venstre hånd Manasse hen til Jakobs højre side. Jakob lagde dog sin højre hånd på Efraims hoved, selvom han var den yngste, og sin venstre hånd på Manasses hoved, selvom han var den ældste, så han sad med armene over kors. Derpå velsignede han Josef og hans to sønner.

Når Moses' jordiske tjeneste var over, lagde han sine hænder på Josva for at han skulle lede Israels folk videre

4. Mosebog 27:22-23

Moses gjorde, sådan som Herren havde befaleet ham. Han tog Josva og fremstillede ham for præsten Eleazar og hele menigheden; han lagde sine hænder på ham og indsatte ham, sådan som Herren havde befaleet ved Moses.

Det er også tydelig at denne håndspålæggelsen var mere en kun en symbolsk handling. Åndelige velsignelse og visdom blev overført som resultat af håndspålæggelsen

5. Mosebog 34:9

Josva, Nuns søn, var fuld af visdoms ånd, for Moses havde lagt sine hænder på ham. Israelitterne lyttede til ham og fulgte de befalinger, Herren havde givet Moses.

Så håndspålæggelse i denne sammenhæng var både en offentlig anerkendelse af et lederbytte, men også en overførelse af åndelig velsignelse og visdom.

Selv om Josva var fuld af visdom fordi Moses havde lagt sine hænder på ham, så betyder det ikke at vi automatisk kan overføre visdom ved håndspålæggelse. Men fordi Moses' håndspålæggelse var en indsættelse af Josva til en tjeneste som krævede visdom, så fik Josva den visdom han behøvede for at udføre den opgave han havde fået.

Overførelse af åndelig velsignelse

Om man ikke tror på det åndelige så bliver dette med håndspålæggelse noget meningsløst. Men om man derimod tro på den åndelige verden og på den kraft Gud har lagt ned i os som tror, så bliver håndspålæggelse noget meget betydningsfuldt. Da kan dine hænder kan blive et kontakt-

punkt mellem Gud og mennesker. Gud bor i dig, og han ønsker gennem dine hænder at berøre andre.

Vi ser både i Jesu og i de første kristnes liv, at dette med håndspålægelse var en måde at formidle Guds kraft til mennesker.

Markus 6:2

Og da det blev sabbat, begyndte han at undervise i synagogen; og de mange tilhørere blev slået af forundring og spurgte: »Hvor har han alt det fra? Hvad er det for en visdom, der er givet ham? Og hvad er det for mægtige gerninger, der sker ved hans hænder?»

Lukas 4:40

Ved solnedgang kom alle, der havde nogen med en eller anden sygdom, hen til ham med dem, og han lagde hænderne på hver enkelt af dem og helbredte dem.

Apostlenes Gerninger 5:12

Ved apostlenes hænder skete der mange tegn og undere blandt folket.

Andre skrifthenvvisninger:

Mark. 10:16 + Luk. 13:13 + Apg. 14:13 + 19:11 + 28:8

Det var ikke kun helbredelse der blev formidlet via håndspålægelse, men dåben i Den Hellige Ånd blev også formidlet ved håndspålægelse.

Apostlenes Gerninger 8:17

De lagde så hænderne på dem, og de fik Helligånden. (Apg. 9:17)

Apostlenes Gerninger 19:6

og da Paulus lagde hænderne på dem, kom Helligånden over dem, og de talte i tunger og profeterede.

Når du er født på ny og fyldt af Helligånden så kan du være med at bringe åndelig velsignelse til dem du berører.

John G. Lake demonstrerede dette meget tydelig. Han bad nogle forskere lægge et dødelig virus på hans hånd og i samme øjeblik som viruset kom i berøring med hans hånd døde det.

Fordi han vidste at Helligånden havde taget bolig i ham, og fordi han havde tro på den salvelse det forløste, så kunne han formidle helbredelse til mennesker som led af dette dødelige virus

Indsættelse af ledere i menigheden

Når nogen skulle træde ind i et offentlig arbejde i menigheden kan man også se at dette med håndspålæggelse blev praktiseret.

Apostlenes Gerninger 6:5-6

Dette forslag tilsluttede hele forsamlingen sig, og de valgte Stefanus, en mand fuld af tro og Helligånd, Filip, Prokoros, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaos, en proselyt fra Antiokia. Dem fremstillede de for apostlene, som bad og lagde hænderne på dem.

Håndspålæggelse i sammenhæng med indsættelse af ledere i menigheden har ikke kun en åndelig betydning. Det er også en anerkendelses handling, der de som er ledere offentlig viser sin accepterer af vedkommende som skal træde ind i ny stilling. Derfor advarer Paulus Timotheus om at ikke for hurtig lægge hænderne på folk

1. Timotheus 5:22

Vær ikke for hurtig til at lægge hænderne på nogen, og bliv ikke medskyldig i andres synder; hold dig selv ren.

Timotheus var en ung man der selv var blevet indsat i den tjeneste han stod i ved at de ældste i menigheden han kom fra havde lagt sin hænder på ham.

1. Timotheus 4:14

Forsøm ikke den nådegave, som du fik i kraft af profetier og under håndspålæggelse af ældsterådet.

2. Timotheus 1:6

Derfor påminder jeg dig om at lade den nådegave fra Gud, som du fik ved min håndspålæggelse, flamme op.

Timotheus have fået en udrustning ved at ældsterådet og Paulus havde lagt sine hænder på ham. Dette var både en offentlig anderkendelse og når han blev indsat i den tjeneste han fik, så fik han også den åndelige udrustning.

Udsendelse af missionærer (apostle)

Det bibelske mønsteret for at komme ind i en tjeneste for Gud er at blive udsendt af en lokal menighed. Til og med Paulus, som har skrevet næsten hele det Nye Testamentet kom ikke udenom dette.

Apostlenes Gerninger 13:2-3

Og mens de holdt gudstjeneste og fastede, sagde Helligånden: »Udtag Barnabas og Saulus til det arbejde, jeg har kaldet dem til. «Da de havde fastet og bedt og lagt hænderne på dem, sendte de dem af sted.

Når man skal rejse ud med evangeliet så er det godt at have den åndelige opbakning der ligger i det at have en menighed i ryggen.

For os som kristne bliver dette med håndspålæggelse derfor meget vigtig, for ved håndspålæggelse får vi del i åndelig velsignelser som helbredelse og dåben i Helligånden. Vi bliver indsat i tjeneste ved håndspålæggelse og vi bliver udsendt ved håndspålæggelse.

Håndspålæggelsen berører derfor alle de vigtige områderne af vores åndelige vækst og vandring.